

– забезпечення інформаційного простору інформацією, що демонструватиме всі основні конкурентні переваги муніципального утворення (сприятливий бізнес-клімат, преференції щодо інвестиційних проєктів, наявні історико-архітектурні, культурні пам'ятки території, готелі, магазини тощо);

– проведення «розкручених» комунікаційних заходів (організація міжнародних, всеукраїнських, регіональних конференцій, виставок і ярмарків, фестивалів, днів міста із запрошенням на них усіх потенційних споживачів території, а також участь представників муніципального утворення у форумах, конференціях, виставках, які відбуваються на інших територіях, під час котрих будуть презентуватись можливості території для розвитку зовнішньої торгівлі та виробничої кооперації.

Використані джерела

1. Офіційний сайт Всесвітньої організації туризму. URL: <https://www.unwto.org/>

Олег КУБАХ

здобувач освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Юрій БОГАЧ

КОМУНІКАТИВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ІЗ ЗОВНІШНІМ СЕРЕДОВИЩЕМ

Створення ефективної, надійної системи обміну інформацією, яка б відповідала вимогам повноти, достатності, оперативності, гнучкості – це одне з головних завдань в організаціях. Без інформаційного обміну неможливе повноцінне функціонування організації та, відповідно, виконання її місії. В зв'язку з цим останнім часом питанням комунікативного забезпечення діяльності організацій, а також впровадженню в їх діяльність нових комунікативних технологій приділяють увагу багато вчених. Поряд із цим, незважаючи на активізацію дослідницьких зусиль, спрямованих на аналіз і поліпшення стану системи надання послуг органами місцевого самоврядування, з одного боку, та формування комунікативного простору організацій – з іншого, усе ще недостатньо розробленою залишається проблема регламентування формування механізму комунікації та використовуваних технологій для надання якісних послуг.

Система органів місцевого самоврядування за своєю сутністю є сукупністю правових, економічних та організаційних інститутів і норм. При цьому вона формується із окремих елементів, одним з яких виступає комунікативне забезпечення, що забезпечує реалізацію інформаційних потоків.

Тобто, комунікативне забезпечення є керованим процесом із формування організаційних зв'язків, відносин і комунікативних процесів у системі органів місцевого самоврядування.

Правовою основою комунікативного забезпечення споживачів послуг органів місцевого самоврядування є, перш за все, Конституція України. Основний обсяг прав на інформацію міститься у ст. 34 Конституції України: "Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір" [1].

Нормативно-правові акти, які містять положення щодо формування механізму комунікації між органами місцевого самоврядування і його агентами – споживачами послуг, виокремлюють кілька напрямів законодавчого регламентування цього питання:

1. Законодавчі акти, що регламентують процеси інформування населення про: – діяльність органів місцевого самоврядування; – висвітлення діяльності органів місцевого самоврядування засобами масової інформації; – заходи, орієнтовані на запровадження механізмів відкритості та прозорості діяльності органів місцевого самоврядування.

2. Нормативно-правові документи щодо розвитку в Україні інформаційного суспільства та впровадження новітніх інформаційних технологій у діяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування загалом.

3. Нормативно-правові акти, що регламентують основні аспекти комунікативної діяльності конкретного органу місцевого самоврядування.

Однак є очевидним, що діяльність органів місцевого самоврядування є процесом виявлення та узгодження інтересів громади. Тому використовуючи весь базис нормативно правової база щодо інформації та її руху, в основі забезпечення ефективності комунікацій із зовнішнім середовищем загалом, та громадянами зокрема, лежить процес вироблення дієвих механізмів управління комунікаціями, які повинні передбачати: визначення цілей комунікацій; визначення шляхів досягнення цілей; планування з урахуванням ресурсів і ситуацій конкретних дій, спрямованих на досягнення цілей; організацію реалізації планів; координацію взаємодії компонентів комунікаційного процесу, а також дій безпосередніх виконавців; контроль процесу виконання; корегування процесу за результатами комунікацій.

Використані джерела

1. Конституція України від 28.06.96. *Відом. Верхов. Ради України*. 1996. № 30.